

Motion till riksdagen

1989/90:Ub223

av Anita Jönsson (s)

Rytmiklärares behörighet och tjänster

Bakgrund

Rytmiklärarutbildningen har funnits i Sverige sedan år 1933. 1933 – 1959 vid Dalcroze-Institutet i Stockholm; 1960 – 1980, treårig utbildning vid Stiftelsen Svenska Dalcroze-Seminarier i Stockholm; 1964 – 1978, treårig utbildning vid Musikhögskolan i Malmö. Sedan 1978 finns statliga utbildningar vid musikhögskolorna i Stockholm, Göteborg och Malmö. Utbildningen är fyraårig på 160 poäng.

Rytmiklärares främsta kompetens är att undervisa nybörjare, både barn och vuxna i musik och rörelse, och den målgrupp som får störst utrymme i utbildningen är förskole- och lågstadieåldrarna. Det är också den åldersgrupp som mest engagerat rytmiklärarna allt sedan år 1933. Rytmiklärarutbildningen har således en stark, både historisk och teoretisk förankring i lågstadieåldrarnas musikmetodik och pedagogik.

Rytmiklärarna har genom åren undervisat i grundskolans lågstadium inom både musik- och specialundervisning samt i kommunala musikskolans rytmik- och grundkursundervisning. Sedan mitten av 70-talet, då det s.k. kompanjonläraresystemet genomfördes i många kommuner i landet, har rytmiklärarna haft det innehållsliga ansvaret för musikundervisningen i åk 1 – åk 3. Noteras bör dock att klassläraren har det formella ansvaret.

Problemställning

I rytmiklärarutbildningens första två årskurser fokuseras metodik- och praktikundervisningen på förskola, låg- och mellanstadium, och det är väl känt att rytmiklärarnas arbetssätt och innehåll är lämpat för just dessa åldrar och helt i linje med LGR 80. Då rytmiklärarutbildningen dessutom haren studietid på fyra år, 160 p. är det svårt att förstå varför denna lärarkategori inte är behörig att undervisa i musik på låg- och mellanstadiet. Särskilt svårt att förstå detta är det mot bakgrund av grundskolläroslinjens T-lärare, som med 15 p är behöriga att undervisa i musik t.o.m. åk 7. Jämförelse bör också göras med klasslärarutbildningen i musik, som har metodik- och praktikundervisning för mellan-, hög- och gymnasieälderna.

Vi vet idag att musikens betydelse för barns musikaliska och hela utveckling startar redan i späda ålder och att en kompetent musiklärare på lågstadiet

ger en grund för fortsatt intresse för och kunskap om musik. Rytmikläraren är en musikleärarkategori som grundskolan har behov av och som framdeles kan bli en resurs bl.a. när klasslärarens undervisningsskyldighet sänks.

Mot. 1989/90
Ub223

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av att ge behörighet för rytmiklärare, 160 p, att undervisa i musik på grundskolans låg- och mellanstadium,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av behörighetsdispens för undervisning i musik på grundskolans låg- och mellanstadium för rytmiklärare utbildade i den treåriga rytmiklärarutbildningen vid Stiftelsen Svenska Dalcrozeseminariet och musikhögskolan i Malmö,

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av att inrätta tjänster i musik på grundskolans låg- och mellanstadium.

Stockholm den 22 januari 1990

Anita Jönsson (s)